

Bilag

Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf:

Spørgsmål:

Udvalget udbeder sig oplysning om, hvorvidt klageretten må antages at have kapacitet til at meddele oprejsnings- og 3. instansbevillinger.

I benægtende fald udbedes oplysning om, hvilke ændringer i klagerettens sammensætning og virkemåde der vil være nødvendige for at kunne meddele disse bevillinger.

Svar:

Efter justitsministeriets journalfortegnelse indkom der i 1978 115 sager om 3. instansbevilling i straffesager. I borgerlige sager blev der i samme år ansøgt om 3. instansbevilling i 202 tilfælde og om oprejsningsbevilling i 131 tilfælde. I 1978 var der således i alt ca. 450 sager om meddelelse af oprejsnings- og 3. instansbevilling.

En kompetenceændring, hvorved disse sager henlægges til den særlige klageret, ville medføre en betydelig merbelastning af klageretten. Det bemærkes herved, at antallet af afgjorte sager ved klageretten efter de seneste tre halvårsopgørelser har udgjort henholdsvis 35, 33 og 37 pr. halvår.

Efter justitsministeriets opfattelse må det antages, at den særlige klageret *ikke* vil have kapacitet til ud over de sager, som henhører under retten efter de gældende regler, også at behandle sager om meddelelse af oprejsnings- og 3. instansbevilling.

En sådan udvidelse af klagerettens kompetenceområde ville efter justitsministeriets opfattelse nødvendiggøre en væsentlig forøgelse af klagerettens sekretariat, ligesom det måtte overvejes at beskikke et yderligere antal medlemmer af klageretten, således at retten kunne virke i flere afdelinger.

Også selv om der bortses fra de nævnte kapacitetsmæssige problemer, må der imidlertid efter justitsministeriets opfattelse tages afstand fra forslaget om at henlægge sager om oprejsnings- og 3. instansbevillinger til afgørelse ved den særlige klageret. Der henvises herved til retsplejerådets betænkning nr. 698/1973 om behandling af borgerlige sager, hvor spørgsmålet om en sådan kompetenceordning er drøftet. Det anføres i betænkningen, at klageretten efter sin sammensætning ikke er særlig egnet til behandling af de pågældende sager, og at en sådan løsning endvidere må antages at ville medføre en forsinkelse af sagerne, blandt andet fordi klagerettens medlemmer, der ofte vil have bopæl forskellige steder i landet, kun samles med visse mellemrum.

Justitsministeriet har forelagt forslaget om at henlægge sager om oprejsnings- og 3. instansbevilling til den særlige klageret for klagerettens formand. Efter samråd med rettens øvrige ordinære medlemmer har klagerettens formand udtalt, at han både af principielle og praktiske grunde bestemt må fraråde den foreslåede ordning.